

динамика назад във времето. Или казано иначе - чрез сега битуващите легенди, предания, представи в селищата, мотивиращи определен тип сакралност, да се разкрият пластовете в нея, доколкото е възможно. От познатото, сегашното да се „слиза“ към по-малко познатото, по-старото с оглед установяването на мястото му в културната парадигма.

Четвърто - териториален обхват на изследването. Видно е от заглавието, че етнокултурната и географска територия, върху която ще се осъществяват наблюденията е конкретен регион от българската етническа територия. Разбира се, когато е възможно и необходимо, ще се преминават формалните му граници.

Ако трябва да се очертае набелязаният периметър на този регион, то ще се има предвид територията на Сливенска, Котелска, Твърдишка и Новозагорска община.

В контекста на топографския елемент трябва да подчертая, че много активно ядро в този процес е топонимията и нейната динамична съотносимост с битуващата културно-историческа информация. Затова е важно да се разкрие степента на тази съотносимост и функцията на местните наименования, от една страна, като своеобразно депо за съхраняване на тази информация, но и като своеобразен динамичен продуциращ фактор в нейното възпроизвеждане, от друга. И още нещо съществено-активното участие на топонимията в усвояването на етническото пространство (Калоянов, 1986:75; Калоянов, 1991:168; Джевтерова, 2004:49) и организацията на културното пространство.

Предвид динамиката на изграждане на наименованията в езиков и културен аспект съществува своеобразно напластяване и надграждане в зависимост от конкретната историческа ситуация и адекватния топосен рефлекс в нея. Иде реч за овладяването на пространството и неговото осмисляне чрез принципите на собствения светоглед на всяка общност - селищна, етническа, религиозна. В тези принципи са втъкани наследените знания, съхранени и пренесени в пространството